

UCHWAŁA NR .....
RADY MIASTA WŁOCŁAWEK
z dnia .....

w sprawie rozpatrzenia skargi Pani A.Ś. na działalność Dyrektora Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej „Maluch” we Włocławku

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, poz. 1579 i poz. 1948, z 2017 r. poz. 730 i poz.935) i art. 229 pkt 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U z 2016 r. poz. 23, poz. 868, poz. 996, poz. 1579, poz. 2138, z 2017 r. poz. 935) po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Zdrowia, Rodziny i Opieki Społecznej

uchwala się, co następuje:

- § 1.   Uznać skargę Pani A. Ś.na działalność Dyrektora Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej „Maluch” we Włocławku za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu uchwały.
- § 2.   Zobowiązać Przewodniczącego Rady Miasta do udzielenia odpowiedzi skarżącej i przekazania treści uchwały wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o treści art. 239 kpa.
- § 3.   1.   Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.
          2.   Uchwała podlega podaniu do publicznej wiadomości poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Włocławek

**Przewodniczący
Rady Miasta**

Krzysztof Kukucki

UZASADNIENIE

W oparciu o § 86 ust. 1 pkt 3 Statutu Miasta Włocławek, Komisja Zdrowia, Rodziny i Opieki Społecznej Rady Miasta Włocławek podczas obrad w dniu 29 maja 2017 r. dokonała analizy skargi złożonej przez Panią A.Ś., na działalność Dyrektora Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej „Maluch” we Włocławku.

Powyższą skargę strona skarżąca złożyła w dniu 18 kwietnia 2017 roku do Mazowieckiego Kuratora Oświaty w Warszawie, który zgodnie z właściwością dnia 21 kwietnia 2017r. przekazał pismo Pani A.Ś. Prezydentowi Miasta Włocławek. Prezydent Miasta nadał sprawie bieg w korespondencji z dnia 27 kwietnia 2017 roku znak PZP.1511.3.2017.

Przedmiotem skargi podnoszonym przez stronę skarżącą jest uniemożliwianie przez Dyrektora placówki kontaktów osobistych oraz telefonicznych Pani A.Ś. będącej matką dwójki małoletnich dzieci L. i K. W. przebywających w Placówce Opiekuńczo-Wychowawczej „Maluch” we Włocławku od dnia 20 listopada 2015 roku.

Rozpatrując powyższe zagadnienie Komisja Zdrowia, Rodziny i Opieki Społecznej zapoznała się ze wszystkimi dokumentami, zgodnie z historią wpływu pism zgromadzonych w przedmiotowej sprawie tj.

- pismem z dnia 18 kwietnia 2017 roku Pani A.Ś. skierowanym do Mazowieckiego Kuratora Oświaty w Warszawie będącym skargą na działalność Dyrektora Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej „Maluch” we Włocławku Panią Dorotę Wilczurę,
- pismem z dnia 21 kwietnia 2017r. znak ZSE.550.52.2017.MB Mazowieckiego Kuratora Oświaty w Warszawie, przekazującym ww. sprawę do rozpatrzenia Prezydentowi Miasta Włocławek zgodnie z kompetencjami i właściwością.
- pismem z dnia 08 maja 2017r. znak POWM.8156.19.2017 Dyrektora Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej „Maluch” Pani Doroty Wilczury, która złożyła obszernie wyjaśnienia w sprawie sytuacji faktycznej i prawnej strony skarżącej oraz jej małoletnich dzieci przebywających w placówce.

Po przeprowadzeniu analizy materiału zgromadzonego w przedmiotowej sprawie Komisja Zdrowia, Rodziny i Opieki Społecznej dokonując oceny zasadności zarzutów przedstawionych w materiale skargowym oraz wysłuchaniu strony skarżącej Pani A.Ś. a także Pana M.W. ojca dzieci i wyjaśnień przedłożonych przez Dyrektora placówki zawartych w cytowanej na wstępie korespondencji dotyczących stanu faktycznego związanego ze złożoną skargą stwierdza, że z uwagi na wskazane okoliczności uzasadnionym jest odrzucenie skargi oraz uznanie zarzutów podnoszonych przez stronę skarżącą za nieuzasadnione.

W uzasadnieniu Komisja Zdrowia, Rodziny i Opieki Społecznej wskazuje, że na podkreślenie zasługuje fakt, iż Zespół ds. okresowej oceny sytuacji dziecka, kierując się dobrem dzieci L. i K. W. przebywających w placówce, podtrzymał decyzję Dyrektora placówki, ustalając, że kontakty dzieci z rodzicami biologicznymi mogą rozpocząć się po skutecznej terapii uzależnień, ukończeniu terapii dla sprawców przemocy lub odbyciu określonej liczby spotkań z psychologiem i pedagogiem placówki, w celu uświadomienia im jak traumatyczne następstwa dla stanu psychicznego i dalszego rozwoju dzieci miało stosowanie wobec nich przemoc, a także kilkakrotne ich porzucanie przez rodziców poprzez przerywanie kontaktów z dziećmi w placówce.

Powtarzające się niewłaściwe zachowanie strony skarżącej wobec dzieci było powodem w pierwszej kolejności dwukrotnego ograniczenia przez Sąd Rejonowy we Włocławku władzy rodzicielskiej wobec rodzeństwa, a w konsekwencji pozbawienie Pani A.Ś. władzy rodzicielskiej wobec małoletnich dzieci oraz ustanowienia przez Sąd opiekuna prawnego dla dzieci w osobie Pani Doroty Wilczury.

Ponadto nie można pominąć informacji, że do chwili obecnej stronie skarżącej nie udało się uczestniczyć w zajęciach, gdzie prowadzona jest terapia dla sprawców przemocy, a także skutecznie poradzić z uzależnieniem od alkoholu, ponadto Pani A.Ś. nie uczęszcza na terapię dla osób uzależnionych oraz nie współpracuje z psychologiem zatrudnionym w placówce.

Biorąc pod uwagę wskazane okoliczności Komisja Zdrowia, Rodziny i Opieki Społecznej stwierdza, iż działania podejmowane przez Dyrektora Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej „Maluch” służą dobru dzieci, wpływają na ich rozwój oraz zaspokojenie poczucia bezpieczeństwa, którego zostały pozbawione w związku ze stosowaną wobec nich przemocą, która spowodowała, że musiały przez wiele miesięcy znajdować się pod specjalną opieką psychologa natomiast zarzuty stawiane przez stronę skarżącą nie znajdują potwierdzenia.

Biorąc pod uwagę przytoczone stanowisko, proszę Wysoką Radę o podjęcie uchwały w przedłożonym brzmieniu. Dodatkowo wskazuję, iż na podstawie przepisu art. 229 pkt 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego skargi m. in. na wójta (burmistrza, prezydenta miasta) dotyczące ich zadań lub działalności, rozpatruje rada gminy, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg. Naczelny Sąd Administracyjny szczegółowo wyjaśnił w wyroku z dnia 1 grudnia 1998r. (Sygn. akt III SA 1636/97), iż „Skarga, o której mowa w art. 227 kpa, ... jest odformalizowanym środkiem obrony i ochrony różnych interesów jednostki, które nie dają podstaw do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego albo też nie mogą stanowić podstawy powództwa lub wniosku zmierzającego do wszczęcia postępowania sądowego.” Oznacza to, że postępowanie skargowe w tym trybie jest postępowaniem jednoinstancyjnym i od niniejszej uchwały nie służy skarga do sądu administracyjnego. Wniesiona skarga uruchamia jednoinstancyjne postępowanie administracyjne o charakterze uproszczonym, kończące się czynnością materialno-techniczną zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.